

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/72/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011200036
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011200036.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobkyne JUDr. O. H., PhD., LL.M. advokátka, AK so sídlom J. N. XX, G., proti žalovanému Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska 4, Bratislava, zastúpenej advokátkou JUDr. Evou Bušovou, so sídlom advokátskej kancelárie Tobrucká 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. P-33/2010:284/2007 zo dňa 24. septembra 2009, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/5/2011-94 z 11. júna 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/5/2011-94 z 11. júna 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. P-33/2010:284/2007 zo dňa 24.09.2009, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) s použitím § 33 písm. c/ disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory (ďalej len „SAK“) potvrdil čo do výroku o vine rozhodnutie IV. Disciplinárneho senátu zo dňa 08.07.2008, sp. zn. DS IV.-341/07:284/2007 a zároveň zmenil rozhodnutie IV. Disciplinárneho senátu vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia tak, že podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii zaviazal žalobkyňu k náhrade trov disciplinárneho konania vo výške 307,70 euro.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v danom prípade žalobkyňa daný skutok, kladený jej za vinu spáchala, pretože riadne a včas nezaplatila príspevok na činnosť komory za rok 2007, pričom vychádzal zo zistení tak, ako tieto vyplynuli z predloženého administratívneho spisu žalovaného, pričom podľa názoru súdu napadnuté rozhodnutie ako i postup správneho orgánu boli v súlade so zákonom a obe napadnuté rozhodnutia vychádzajú z

objektívne zisteného a preukázaného skutkového stavu veci.

Prvostupňový súd považoval námietku týkajúcu sa subjektívnej stránky nedbanlivosti za nedôvodnú. Poukázal na to, že každý, kto splní zákonom stanovené podmienky, má právo na výkon povolania advokáta a zároveň je povinne členom advokátskej komory - samosprávnej organizácie združujúcej advokátov v SR. Stavovský predpis komory má charakter záväzného právneho predpisu pre jej členov. Každý advokát je tak povinný poznať a dodržiavať ustanovenia predpisov, vydaných stavovskou komorou a žiadne okolnosti súvisiace s osobným, či rodinným životom žalobcu nie sú spôsobilé oslobodiť ho od poplatkovej povinnosti, ak nepožiadal o jej odpustenie, resp. zníženie predsedníctvo komory najneskôr mesiac pred splatnosťou poplatku.

Ďalej súd poukázal na to, že povinnosť žalovaného doručovať upomienky v súvislosti s nezaplatením príspevku nie je ani zákonom, ani stavovským predpisom upravená, preto je výhradne na advokátoch, aby si svoje poplatkové povinnosti plnili, a to s dostatočnou obozretnosťou a súd poukázal na pravidlo „neznalosť zákona neospravedlňuje“ (v tomto prípade ust. 29 ods. 1 zákona o advokácii a na jeho základe vydaných uznesení konferencie advokátov), a preto ani neznalosť poplatkových povinností, resp. opomenutie ich splnenia žalobcom nemožno za žiadnych okolností považovať za nezavinené.

Krajský súd k námietke nedostatočného vymedzenia predmetu deliktu uviedol, že hoci nezaplatenie poplatku za rok 2007 nebolo bližšie špecifikované, avšak toto pochybenie nemohlo mať vplyv na zákonnosť samotného rozhodnutia. Vecné a časové vymedzenie protiprávneho konania žalobcu tak bolo v oboch rozhodnutiach špecifikované dostatočným spôsobom a vada spočívajúca v nedostatočnom vymedzení skutku vo výroku rozhodnutia nemala v danom prípade vzhľadom k jeho špecifikácii v odôvodnení vplyv na zákonnosť oboch rozhodnutí a nepredstavovala ani takú vadu v konaní, ktorá by mohla mať za následok nezákonnosť rozhodnutia a ani nepreskúmateľnosť napadnutých rozhodnutí pre nezrozumiteľnosť. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobkyni vzhľadom na jej vecný neúspech náhradu trov konania nepriznal, keďže základnou podmienkou náhrady je čo i len čiastočný úspech v konaní.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom ustanovenej lehote žalobkyňa odvolanie a žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovanej zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie, respektíve aby zrušil aj prvostupňové rozhodnutie. Alebo aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobkyňa predmetný rozsudok napadla zo všetkých dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 OSP, predovšetkým z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ OSP a síce, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 10.01.2012 domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory sp. zn. P-33/2010:284/2007 zo dňa 24.09.2010, a to najmä jeho výroku o tom, že sa rozhodnutie IV. Disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie SAK sp. zn. DS IV.-341/07:284/2007 zo dňa 08.07.2008, čo do výroku o uznanie viny, potvrdzuje.

Podľa názoru žalobkyne súd dostatočne neprihliadol k tvrdeným skutočnostiam a navrhovaným dôkazom žalobkyne.

Súd sa vo svojom rozhodnutí nezaoberal námietkou žalobkyne týkajúcej sa subjektívnej stránky správneho deliktu. Súd iba konštatoval, že takúto námietku žalobkyne považuje za nedôvodnú. S takýmto odôvodnením nemôže žalobkyňa súhlasiť, lebo predpokladom naplnenia disciplinárneho previnenia advokáta podľa ust. § 56 ods. 1 zákona o advokácii je práve zavinené porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona alebo z predpisu komory. Je teda nutné z tohto hľadiska posúdiť zavinenie žalobkyne. Žalobkyňa rozhodne nechcela porušiť poplatkovú povinnosť uloženú v ust. § 29 ods. 1 zákona o advokácii a uzneseniami Konferencie advokátov o príspevku na činnosť Slovenskej advokátskej komory a sociálneho fondu. Nemožno v tomto prípade hovoriť ani o nedbalosti, vzhľadom k tomu, že ku stanoveniu zodpovednosti za nedbalosť je treba brať v dotaz i hľadisko individuálne, teda subjektívne vymedzenie nedbalosti. Subjektívnym vymedzením nedbalosti sa rozumie miera opatrnosti, ktorú je schopný vyložiť porušiteľ v konkrétnom prípade. Najmä je nutné zohľadniť osobné vlastnosti a zdravotný stav porušiteľa a okolnosti konkrétneho prípadu. O zavinení z nevedomej nedbalosti ide len

vtedy, ak povinnosť a možnosť predvídať porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom, či stavovským predpisom sú dané súčasne.

Žalobkyňa je toho názoru, že Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory ani IV. Disciplinárny senát Disciplinárnej komisie SAK nezistili a neodôvodnili, v čom je videné nedbalostné zavinenie žalobkyne, a teda neodôvodnil, akým spôsobom bol naplnený znak skutkovej podstaty disciplinárneho deliktu advokáta podľa ust. § 56 ods. 1 zákona o advokácii. Tieto námietky žalobkyňa uviedla vo svojej žalobe, avšak ani súd prvého stupňa sa s nimi vo svojom odôvodnení nezaoberal, hoci je podľa žalobkyne posúdenie subjektívnej stránky deliktu nadmieru významné.

Ako už žalobkyňa uviedla skôr, list s označením č. 1/2006 od Slovenskej advokátskej komory s výzvou k zaplateniu neuhradených poplatkov žalobkyni nebol doručený, žalobkyňa výzvu nikdy neobdržala. Žalobkyni nebola doručená ani upomienka. Pokiaľ je žalobkyni známe, nebolo zo strany žalovaného preukázané, že by výzva k zaplateniu poplatkov bola niekedy žalobkyni doručená. Žalovaná si je istá, že keby výzva k zaplateniu poplatkov bola žalobkyni odoslaná a riadne doručená, nemuselo dôjsť k takému nedorozumeniu a poplatky by boli žalovanej riadne a včas uhradené. Sice nie je povinnosťou Slovenskej advokátskej komory advokátov v nej združené upozorňovať na povinné platby spojené s jej členstvom, avšak pred zahájením disciplinárneho konania by bolo vhodné aspoň zaslať povinnému výzvu k ich zaplateniu.

Žalobkyňa mala v rokoch 2006-2008 v Slovenskej republike obmedzenú svoju činnosť lebo dňa 30.03.2006 nastúpila na materskú dovolenku s prvým dieťaťom, ktoré sa narodilo dňa XX.XX.XXXX a následne 11.07.2007 i s druhým dieťaťom, ktoré sa narodilo XX.XX.XXXX. Bohužiaľ z internetových stránok Slovenskej advokátskej komory sa žalobkyni poplatkové povinnosti a splatnosti platieb príslušné informácie nepodarilo včas získať, lebo neboli na internetových stránkach Slovenskej advokátskej komory dostupné.

Dňa 16.01.2008 žalobkyňa všetky poplatky voči Slovenskej advokátskej komore uhradila, a to i za rok 2008. Všetky povinné platby boli uhradené v predpísanej výške.

Dňa 11.07.2008 žalobkyňa zaslala Slovenskej advokátskej komore žiadosť o zaslanie prehľadu o doručených platiach, a to za obdobie roku 2005, 2006, 2007 a 2008. Na túto žiadosť žalobkyňa neobdržala odpoveď. Namiesto toho bola žalobkyni dňa 08.08.2008 doručená výzva zo Slovenskej advokátskej komory k zaplateniu príspevku na činnosť v Slovenskej advokátskej komore a do sociálneho fondu za rok 2008. Ešte toho dňa žalobkyňa na túto výzvu písomne, najskôr e-mailom prostredníctvom zamestnankyne žalobkyne a potom listom, reagovala po tom, čo bolo žalobkyni telefonicky a e-mailom oznámené, že príspevky uvedené vo výzve boli uhradené, ale že nebol uhradený poplatok za koncipienta za rok 2007. Zároveň žalobkyňa tým istým listom urgovala svoju žiadosť zo dňa 11.07.2008, bohužiaľ opäť bezvýsledne. Dňa 27.08.2008 bola žalobkyni doručená výzva SAK na zaplatenie príspevku na vzdelanie a výchovu koncipienta za rok 2007 a dňa 04.09.2008 bol zamestnankyni žalobkyne doručený e-mail toho istého obsahu s tým, že podľa dohody bude tento poplatok uhradený v januári 2009. Dňa 16.09.2008 odoslala žalobkyňa II. urgenciu jej žiadosť zo dňa 11.07.2008, avšak ani na ňu nedostala odpoveď.

Žalobkyňa týmto poukazuje na to, že k neskoršiemu zaplateniu povinných platieb za rok 2007 napomohla značná chaotičnosť informácií poskytovaných SAK, a potom problém s doručením listu č. 1/2006.

Žalobkyňa trvá na svojom tvrdení, že na strane žalobkyne nie je možné zistiť formu vedomé nedbalosti, nakoľko nebola naplnená jej definícia. Žalobkyňa o možnosti, že porušila povinnosť zaplatiť svoje poplatky voči SAK, vôbec nevedela. Je tiež otázkou, či naplnila ono subjektívne kritérium zodpovednosti z nedbalosti, čím sa Krajský súd v Bratislave nijak nezaoberal. Zavinenie z nevedomej nedbalosti nenastane, pokiaľ povinnosť a možnosť predvídať porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom, či stavovským predpisom neboli dané súčasne. Opomenutie žalobkyňou uhradiť poplatky nie je možné posúdiť ako ňou zavinenie, a preto ju nie je možné postihovať ako disciplinárne v zmysle § 56 ods. 1 zákona o advokácii.

Mimo toho sa žalobkyňa stále domnieva, že sankcionovanie oneskorených platieb prípadne ich vymáhanie pomocou disciplinárnych sankcií je zrovnateľné s trestným postihom a je protiústavné. Rozhodnutie Predsedníctva SAK sp. zn. P-33/2010:284/2007 zo dňa 24.09.2010 je teda nesprávne, preto je namieste, aby súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.06.2013, č. k. 3S/5/2011-94 zmenil alebo zrušil.

Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania bez ich vyčíslenia.

Žalovaná sa napriek výzve súdu, ktorá jej bola doručená spolu s odvolaním žalobkyne dňa 24.09.2013 písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Úlohou krajského súdu v danej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory sp. zn. P-33/2010:284/2007 zo dňa 24.09.2009, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) s použitím § 33 písm. c/ disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory (ďalej len „SAK“) potvrdil čo do výroku o vine rozhodnutie IV. Disciplinárneho senátu zo dňa 08.07.2008, sp. zn. DS IV.-341/07:284/2007 a zároveň zmenil rozhodnutie IV. Disciplinárneho senátu vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia tak, že podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a podľa § 57 ods. 5 zaviazal žalobkyňu k náhrade trov disciplinárneho konania vo výške 307,70 euro.

Podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii v znení platnom ku dňu 08.07.2008 advokát je povinný riadne a včas platiť príspevok na činnosť komory a vykonávať ďalšie platby určené predpisom komory, uznesením konferencie advokátov (§ 68), prípadne predsedníctvom komory (§ 70) v rámci jej právomoci.

Podľa § 2 ods. 1, 2, 3 Uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť Slovenskej advokátskej komory

1) Príspevok advokáta je 6000 Sk ročne.

2) Príspevok určený podľa ods. 1 je predsedníctvom oprávnené každoročne zvýšiť o celkové ročné percento inflácie, zverejnené Slovenským štatistickým úradom za predchádzajúci kalendárny rok. Takto zvýšený príspevok sa zaokrúhli na celé desať koruny dolu.

3) Základný príspevok je na príslušný rok splatný vopred, najneskôr do 30. apríla kalendárneho roka.

Podľa § 3 ods. 2 a 3 Uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť Slovenskej advokátskej komory.

2) Nezaplatenie príspevku v určených termínoch bez vážneho dôvodu je závažné porušenie povinností advokáta.

3) Ak nebude príspevok zaplatený do troch mesiacov od jeho splatnosti, je nesplnenie príspevkovej povinnosti dôvodom na začatie disciplinárneho konania.

Podľa § 4 ods. 1, 2, 6 Uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde

1) Príspevok advokáta na fond je 500 Sk ročne.

2) Príspevok na fond je splatný za kalendárny rok, najneskôr do 30. apríla príslušného roka.

6) Ak nebude príspevok zaplatený do jedného mesiaca od jeho splatnosti, je nesplnenie príspevkovej povinnosti dôvodom na začatie disciplinárneho konania.

Podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii disciplinárnym previnením advokáta, euro advokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP). V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. (§ 245 ods. 2 OSP).

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že súdy postupujúce podľa piatej hlavy druhej časti OSP nie sú súdmi skutkovými, ale súdmi vykonávajúcimi prieskum súdnych rozhodnutí z hľadiska hmotného a procesného práva. Úlohou súdov v správnom súdnictve je súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej moci podľa zákonom stanoveného postupu a nie vyhľadávanie dôkazov, ktoré mal účastník alebo správny orgán vykonať alebo predniesť (uplatniť) v administratívnom konaní.

V uvedenom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ust. § 219 ods. 2 OSP odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia a konštatuje ich vecnú správnosť, a na doplnenie dôvodov napadnutého rozhodnutia uvádza, že žalobkyňa nepostupovala v súlade s ust. § 29 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, keď riadne a včas nezaplatila príspevok na činnosť, a to ani v dodatočne určenej mesačnej lehote, t.j. do podľa komory v roku 2007, ktorý bol splatný do 30.04.2007 a ani v dodatočne určenej lehote (uznesenie konferencie advokátov) jednomesačnej lehote, t.j. 31.05.2007.

Zároveň odvolací súd poznamenáva, že zo strany žalobkyne išlo v danom prípade o vedomú nebanalnosť, nakoľko jej boli známe povinnosti vyplývajúce z predpisov komory, teda aj povinnosť zaplatiť do 30. apríla kalendárneho roka povinné príspevky na činnosť komory. Tým, že si nespĺnila svoju povinnosť, svojím zavinením konaním sa dopustila disciplinárneho previnenia, pričom odvolací orgán zhodnotil pri upustení od disciplinárneho potrestania všetky poľahčujúce okolnosti v danom prípade. Ak sa žalobkyňa chcela vyhnúť plateniu príspevku mala požiadať komoru o dočasné prerušenie členstva počas materskej dovolenky, čo však neurobila.

Nakoľko odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa obsahoval všetky zákonom predpísané náležitosti a v rámci rozsudkov vydávaných súdmi v správnom súdnictve, vychádzal zo skutkového stavu, ktorý tu bol v čase vydaného rozhodnutia žalovaného a argumentačne vyčerpávajúcim spôsobom sa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobkyne nezostalo odvolaciemu súdu iné, než odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.